

Κατὰ τὰς τῷ παρελθόντι θέρει τελεσθείσας πανηγύρεις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πεντακοσιοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὀνομαστοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης, τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, προσκληθὲν νὰ μετέσχη τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐορτῆς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων, ἀπέστειλεν ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ τὴν ᾠοιδίμον Μιλτ. Βενιζέλον, τὸν κ. Κωνσταντῖνον Ν. Κωστήν καὶ τὸν κ. Ν. Γουνιράκην, γραμματεῖα τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες πάνυ ἐπιτυχῶς ἐξετέλεσαν τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς τιμητικὴν ἐν ὅλῃ. Ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κ. Κ. Ν. Κωστής, καθηγητὴς τῆς νομικῆς, λαβὼν τὸ ἐνδύσιμον ἐκ τῆς περιστάσεως ἐκείνης, συνέταξεν ἀξιοσπουδάστον πραγματείαν, ἐν ἣ ῥηθῶς ἱστορεῖ τὰς τελεσθείσας ἐορτάς, ὡς καὶ τὰς ποικίλας τύχας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, καθ' οὓς τὸ τέμενος ἐκεῖνο τῆς ἐπιστήμης προήχθη εἰς ἐπίζηλον ἀκμῆν, ἀναδειχθὲν ἐν τῶν κρατίστων Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας. Ταύτην τὴν πραγματείαν, εὐμενῶς παρὰχωρηθεῖσαν ἡμῖν, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες σήμερον ἐν τῇ «Ἐστῇ», νομίζομεν δὲ ὅτι παρέχομεν λίαν εὐχάριστον ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ παρουσιαζομένῃ μάλιστα μετ' ὀλίγον εὐκαιρίᾳ τῆς τελέσεως ὁμοίᾳς ἐορτῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ὅπερ, ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν προσεχῆ Μάϊον θέλει πανηγυρίσει ἐπισήμως τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ.

Σ. τ. Δ.

Ἀναμνησίς

τῶν ἐορτῶν τῆς πεντακοσιοετηρίδος

ΤΟΥ ΕΝ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α'

Ἡ πόλις τῆς Ἐιδελβέργης

Alt-Heidelberg du feine
Du Stadt an Ehren reich
Am Neckar und am Rheine
Keine andere kommt dir gleich.

Scheffel.

Καὶ ποιηταὶ ὕμνησαν τὰς καλλονὰς τῆς πόλεως τῆς Ἐιδελβέργης καὶ πεζογράφοι τῆς περιγραφῆς αὐτῶν ἀπεπειράθησαν, ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν ἐρρήθη ὑποδέσσετον τῆς πραγματικότητος τυγχάνει. Ἀνέφικτος ἀποβάνει ἡ διὰ λόγων παράστασις τῶν ἐντυπώσεων ἃς αἰσθάνεται ὁ θεατὴς προσβλέπων εἰς τοὺς παντοίους συνδυασμοὺς τῆς περιβαλλούσης τὴν πόλιν αὐτὴν φύσεως.

Τὸ σύμπλεγμα τῶν βουνῶν, τῶν ἀπόψεων ἡ ποικιλία, τῶν χρωμάτων ἡ ἐναρμόνιος ἀντιπαρᾶλλαξ ἁποτελοῦσιν ὥραιότατην χωρογραφικὴν εἰκόνα ἔχουσαν ἀνέκφραστον καὶ μυστηριώδες θέλητρον.

Ἡ πόλις τῆς Ἐιδελβέργης κεῖται ἐν τῇ εἰσόδῳ στενῆς καὶ ἐπιμήκουσ κοιλιάδος ἣν σχηματίζουν τὰ ἀμφοτέρωθεν ὑπερκείμενα κατὰφυτα καὶ δασώδη βουνά. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοιλιάδος

διαρρέει ὁ Νέκαρ, ὅστις διασχίζων τὴν παρακειμένην πεδιάδα ἐκβάλλει εἰς τὸν Ῥῆνον. Ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ πρὸς ἀριστερὰν τοῦ Νέκαρος ὑπερκείμενου ὄρους ὑφύεται ὑπερφάνως τὸ εἰρεῖπιον τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἀνακτόρου τῶν Ἐκλεκτόρων τοῦ Παλατινάτου ἀπεικονίζον τὴν ἱστορίαν τῆς καλλιτεχνίας τριῶν ὄλων ἑκατονταετηρίδων. Ἐκ τοῦ εὐρυχώρου ἐξώστου τοῦ ἀνακτόρου μαγευτικὸν ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πανόραμα. Ἀμέσως μὲν ὑποκάτωθεν τοῦ ὄρους ἐπὶ τῆς στενῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχει ἐσφηνωμένη ἡ πόλις, ἥτις πρὸς τὴν πεδιάδα προτοῦσα βαθμηδὸν διεκπλατύνεται. Τὴν ἀντίπεραν ὄχθην κοσμοῦσι λόφοι ἐκ κήπων καὶ ἀμπελώνων κατὰφυτοι, ἐντὸς τῶν ὑποίων ὑπάρχουσι διεσπαρμέναι κομφαὶ ἐπικύλεις. Ὅταν δὲ δύνοντας τοῦ ἡλίου ἀτενίσῃ τις πρὸς τὴν πεδιάδα, βλέπει τὸ ποικιλόχρουν αὐτῆς ἔδαφος διαλάμπον καὶ σπινθηροβόλουν ὑπὸ τὸ χρυσοῦν δικτυωτὸν σύμπλεγμα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ διακρίνει τὰ ἀργυρόεντα ρεῖθρα τοῦ διασχίζοντος αὐτὴν ποταμοῦ.

Ἡ Ἐιδελβέργη μικρὰ ἄλλοτε οὔσα πολίχνη δικαίως σήμερον δύναται νὰ συγκραταλεχθῇ μετὰ τῶν περικαλλῶν πόλεων τῆς Γερμανίας. Πλεῖστα δημόσια καταστήματα, οἷον τὰ διάφορα νοσοκομεῖα, τὸ χημικὸν ἐργαστήριον, ἡ βιβλιοθήκη, τὸ νέον ταχυδρομεῖον, καὶ ἄλλα παντοῖα ἀφιερωμένα εἰς θεραπείαν ἐπιστημονικῶν ἢ κοινωνικῶν σκοπῶν, περικοσμοῦσιν αὐτήν. Τὰς νεωτέρας τῆς πόλεως συνοικίας ἐξωραϊζοῦσιν ἰδιωτικαὶ οἰκίαι καὶ ἐπαύλεις μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ κομψότητος ὡκοδομημέναι.

Ἐν πόλει ὑπὸ τοσοῦτων φυσικῶν καλλονῶν πεπρoικισμένη, ὡς ἡ Ἐιδελβέργη, ἦν ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκμάσῃ καὶ καρποφορήσῃ αἱ ἐπιστῆμαι. Ἡ καλλονὴ τῆς φύσεως ἐπιδρᾷ ἀναντιρρήτως ἐπὶ τῆς διανοίας, ζωογονοῦσα καὶ κρατύνουσα τὰς πνευματικὰς δυνάμεις. Ὅταν ἡ περιβάλλουσα τὸν ἄνθρωπον φύσις εἶναι ἄγνος καὶ ξηρά, καὶ τὸ πνεῦμα μακραίνεται καὶ παρακμάζει. Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ἐξελέχτο ὡς τόπον συνεντεύξεως μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ διδασκαλίας τὸν λόφον τοῦ Ἀκαδήμου ἐν Κολωνῷ,

ἐνθ'

ἀ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστα ἀηδῶν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις

θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄ-
χνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ αἰ-
νάρκισσος

ὁ τε

χρυσαιγῆς κρόκος, οὐδ' αὖ-
πνοι κρῆναι μινύθουσι
Κηφισοῦ νομάδες ρεέ-
θρων

B'

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗΣ

'Η ἰδρύσας αὐτοῦ

Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἐιδελβέργης, ὅπερ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1886 συνεπλήρωσε τὴν πεντακοσιετηρίδα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ, εἶναι τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πανεπιστημίων. Ἐν τῇ πάλαι ποτὲ Γερμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ προηγούνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τὸ ἐν Πράγᾳ Πανεπιστήμιον (1348) καὶ τὸ ἐν Βιέννῃ (1365), ἀλλ' ἀμφοτέρα ταῦτα δὲν συναριθμοῦνται ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Πανεπιστημίων τῆς νέας Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἰδρυτὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης ὑπῆρξεν ὁ Ἐκλέκτωρ τοῦ Παλατινάτου 'Ρουπέρτος Α' μιμητὴς γενόμενος τοῦ φιλομούσου Αὐτοκράτορος Καρόλου Ε' ιδρύσαντος τὸ ἐν Πράγᾳ Πανεπιστήμιον. Τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης συνέταξεν ὁ ἄλλοτε ἐν Παρισίοις καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δις πρυτανεύσας αὐτοῦ Μαρσίλιος von Inghen φέρων τὸν ἀκαδημαϊκὸν τίτλον τοῦ Magister in artibus, ἐξ Ὀλλανδίας καταγόμενος, ὃν ἐπὶ τούτῳ μετεκατέλατο ὁ 'Ρουπέρτος Α' ὅπως κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ἐν Παρισίοις Πανεπιστημίου διοργανώσῃ καὶ τὸ τῆς Ἐιδελβέργης.

Ἀφοῦ ὁ Μαρσίλιος ἐξεπόνθη τὸν καταστατικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ὀργανισμὸν ὑπέβαλεν αὐτὸν ὁ Ἐκλέκτωρ πρὸς ἔγκρισιν τῷ Πάπᾳ Οὐρβανῷ ΣΤ'. Τοῦτο ἔδει νὰ πράξῃ οὐχὶ πρὸς ἐνδείξιν σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ποντίφηκα τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ διότι ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας τοῦ Πάπα δὲν ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἀναγκαίων καὶ καταλλήλων καθηγητῶν, οἵτινες ὡς κληρικοὶ μόνον τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ ἠδύναντο ἂν ἀναλάβωσι τὴν διδασκαλίαν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ Πάπας ἐκέκτητο τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπιτρέψαι ὅπως ἐκ τῶν προσόδων ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων μισθοδοτοῦνται οἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδάσκοντες, μὴ δυνάμενοι ἄλλοθεν νὰ προσδοκῶσιν ἐπιχορήγησιν τινα.

Λίαν εὐμενῶς ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ Ἐκλέκτορος μαρτυροῦσα τὴν ἀμέριστον πρὸς τὸν ἐν Ῥώμῃ Ποντίφηκα ἀφοσίωσιν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ἐν διχαστάσι ἐτύγχανεν ἡ Ῥωμικὴ ἐκκλησία, ἥς δύο συγχρόνως προίσταντο Πάπαι ὁ ἐν Ῥώμῃ ἐδρεύων Οὐρβανὸς ΣΤ' καὶ ὁ ἐν Ἀθινιώνῃ τῆς Γαλλίας Κλήμης Ζ', ὃν μετὰ τινὰς δισταγμοὺς ἀνεγνώρισε καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων καὶ μεθ' οὗ συνετάχθη.

Ὁ Ἐκλέκτωρ 'Ρουπέρτος ἀποφασίσας τὴν ἰδρύσιν τοῦ ἐν Ἐιδελβέργῃ Πανεπιστημίου ὡς

σκοπὸν προέθετο ν' ἀντιτάξῃ αὐτὸ κατὰ τοῦ ἐν Παρισίοις, ἀποκρούοντος τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ποντίφηκος καὶ δισταμένου πρὸς τὰ δόγματα τῆς Ῥωμικῆς ἐκκλησίας. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἐιδελβέργης προώριστο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀναζωπύρησιν καὶ ἐπιβρώσιν αὐτῶν.

Διὰ τῆς Βούλας τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1385 παραδοθείσης τῷ Ἐκλέκτορι τῇ 24 Ἰουνίου 1386 ἐν τῷ παρὰ τὸ Schwetzingen ἀνακτόρῳ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Οὐρβανοῦ ΣΤ' τὸ τῆς Ἐιδελβέργης Πανεπιστήμιον καὶ πολλὰ ἀπενεμήθησαν αὐτῷ προνόμια, διωρίσθη δὲ Καγκελάριος τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πάπα, Κορνάδος ὁ ἐκ Gelnhausen, εἰς ὃν ἀνετέθη ὁ ἐλεγχος τῆς ἀπονομῆς τῶν ἀκαδημαϊκῶν βαθμῶν καὶ ἡ ἔγκρισις αὐτῶν.

Τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1386 ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημος δοξολογία ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν αὐτῇ τεύτῃ ἔνθα καὶ ἡ τῆς πεντακοσιετηρίδος ἐορτή. Τῇ δ' ἐπομένῃ ἡμέρᾳ ἤρξαντο αἱ παραδόσεις ὑποτῶν καθηγητῶν, τοῦ Marsilius v. Inghen καὶ τοῦ Heilmann Vunneberg ἀμφοτέρων καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὃν ὁ μὲν ἐδίδασκε τὴν λογικὴν, ὁ δὲ τὴν φυσικὴν, καὶ τοῦ Reginald von Alna διδάκτορος τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων, ἐρμηνεύοντος τὴν πρὸς τὸν Τίτον ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἑβδομάδων καὶ τέταρτος ἐκ Πράγας προσῆλθε καθηγητὴς ὁ Dithmar von Swerthe.

Ὁ ἐκλέκτωρ 'Ρουπέρτος ἐφίεμενος νὰ προσελκύσῃ μείζονα ἀριθμὸν φοιτητῶν καὶ τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἄνετον νὰ καταστήσῃ πλεῖστα ἐχορήγησεν δι' ἀλληπαλλήλων διαταγμάτων προνόμια τῷ Πανεπιστημίῳ. Οἱ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτῶντες, ὡς καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ἀμέσως εἰς οἰανδήποτε σχέσιν τυγχάνοντες, οἷον οἱ βιβλιοπῶλαι, οἱ βιβλιοδέται, οἱ ὑπηρεταὶ τῶν καθηγητῶν κτλ. ἐτύγχανον ἀπηλλοτριμένοι τῆς καταβολῆς φόρων καὶ ὑπῆγοντο εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ διατίμησις τῶν ἐνοικίων καὶ τῆς τροφῆς τῶν φοιτητῶν ἐκανονίζετο ἐτησίως ὑπὸ ἐπιτροπῆς. Οἱ πολῖται οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διατροφὴν φοιτητῶν ἀπηλλάσσοντο τῆς καταβολῆς δημοτικοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων φόρου. Αὐστηρῶς δὲ ἀπηγορεύετο αὐτοῖς πᾶσα κατὰ τῶν φοιτητῶν βιαιοπραγία, καὶ εἰς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἀπαγόρευσιν κατεγινώσκετο χρηματικὴ ποινὴ 60 φιορινίων, καὶ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ προσβληθέντος.

Ἀνάλογος πρὸς τὴν εὐτέλειαν τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἦν καὶ ἡ διατίμησις τῶν διδάκτρων, τῶν τῆς ἐγγραφῆς

δικαιωμάτων καὶ τῶν μισθῶν τῶν καθηγητῶν. Διὰ τὴν ἀκρόασιν μαθήματος κατεβάλετο λόγῳ διδάκτρων τὸ ποσὸν 1—8 γροσίων (Groscheu), διὰ δὲ τὰς ἀκαδημαϊκὰς συζητήσεις τριῶν φορινίων (Gulden). Τὰ τέλη τῆς ἐγγραφῆς τῶν εὐγενῶν μὲν ἦσαν 1 φορινίου, τῶν δὲ κοινῶν πολιτῶν 10 κραιτζαρια (Kreuzer).

Οἱ συνήθεις ἐτήσιοι μισθοὶ τῶν καθηγητῶν δὲν ὑπερέβαινον τὰ πεντήκοντα φορινία· κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὸν Μαρσίλιον von Inghen, ὅστις, ὡς εἶδομεν, ὑπῆρξεν ὁ διοργανωτὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀπεκαλεῖτο fundator et initiator αὐτοῦ ἀπενεμήθη μισθὸς ἐτήσιος 200 φορινίων.

Εὐθὺς ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ἀριθμὸς τῶν πανταχόθεν συρρευσάντων φοιτητῶν ἀνῆλθεν εἰς 579.

(Ἔπεται συνέχεια)

K. N. ΚΑΕΤΗΣ.

ΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΑΙ ΥΛΑΙ

Ἡ Μελινίτις

Ἐσχάτως μετὰ τὰ ἐν τῷ προυρίῳ τῆς Μαλμαζῶν γενόμενα πειράματα διεδόθη ἡ φήμη ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν Γαλλίᾳ ἐκρηκτικὴ οὐσία μετ' ἐκτάκτων αποτελεσμάτων. Χιλιόγραμμά τινα τῆς οὐσίας ταύτης, ὡς ἐβεβαίουν, ἤρχουν ὅπως ἀνατρέψωσιν ἐκ θεμελίων τοὺς στερεωτέρους προμαχῶνας. Μετ' ὀλίγον ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἡ νέα ἐκρηκτικὴ οὐσία ἐκαλεῖτο μελινίτις. Καί τοι ὑπάρχει πληθὺς ἐκρηκτικῶν οὐσιῶν, ἐν τούτοις οὐδεμίαν ἰσως ἀποτελεῖ ἔτι τὴν παρὰ τῶν πυροβολητῶν ὄνειροπολουμένην ἐκρηκτικὴν οὐσίαν. Τὸ ἀντικείμενον τοῦ πυροβολικοῦ εἶνε ἰδιαίτερον. Ἐπιζητοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι βλήματα ἅτινα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεώς των ν' ἀνατρέπωσι τὰ προπετάσματα καὶ τὰ τεῖχη, ἐπιθυμοῦσι νὰ βάλλωσι τορπίλλας, νὰ ρίπτωσι μακρὰν καὶ νὰ ἐναποθέτωσιν ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἀληθεῖς ὑπονόμους. Πρόκειται ν' ἀνακαλυφθῇ βλήμα—ὑπόνομος. Λοιπὸν αἱ πεπληρωμέναι διὰ πυρίτιδος ὀβίδες εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς διὰ τὸ ἔργον τοῦτο· τὰ τεμάχια ἐκσφενδονίζονται ἄνευ ταχύτητος καὶ αὐταὶ αἱ μετὰ δυναμίτιδος ὀβίδες στεροῦνται δυνάμεως. Ἀφ' ἐτέρου δὲ δὲν δύναται νὰ γείνη χρῆσις τῆς νιτρογλυκερίνης καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, διότι ἐνεκα τῆς ἀσταθείας των ἐκρήγνυνται κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ρίμματος καὶ φονεύουσι τοὺς ὑπηρέτας. Πρὸ δώδεκα δὲ καὶ πλέον ἐτῶν ἐπιζητεῖται ἡ λύσις τοῦ προβλήματος. Τὸ Ἰταλικὸν πυροβολικὸν πρῶτον ἐδοκίμασε τὰ μετὰ διαρρηκτικῶν γεμίσεων βλήματα

περὶ τὸ 1874. Βραδύτερον δὲ τῷ 1879 ἐν Γερμανίᾳ ἐδοκίμασθη νὰ ἐμπερικλεισθῶσιν ἐντὸς ὀβίδος χημικὰ συστατικὰ ἀκίνδυνα μεμονωμένως καὶ ἀπ᾽ ἀναμιγνύόμενα ἐπιδεκτικὰ μεγάλης διαρρηκτικῆς ἐνεργείας. Ἦν αὕτη ἡ μετὰ παγκλαστίτιδος ὀβὶς ἢ μετ' ἑλλοφίτιδος, ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐνός τῶν ἐφευρετῶν τῆς. Ἐκάστη ὕλη περιλαμβάνεται ἐντὸς ὑελίνου δοχείου, ἡ ἐκपुरσοκρότησις θραύει ἕκαστον δοχεῖον, αἱ δὲ οὐσίαι ἀναμίγνυνται κατὰ τὸν δρόμον καὶ ἐκρήγνυνται κατὰ τὸ σημεῖον τῆς ἀφίξεως. Αἱ πρῶται δοκιμαὶ ἐφάνησαν εὐχάριστοι, ἀλλ' ἔτι πειράματα γενόμενα ἐν Ἰταλίᾳ δὲν ἐπέβεβαίωσαν τὰς ἐλπίδας τῶν ἐφευρετῶν. Ἐπανῆλθον δὲ πρὸς καιρὸν ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὰ μετὰ συμπεπιεσμένης βαμβακοπυρίτιδος βλήματα. Περιεκλεισμένοι ἐντὸς χαλκίων θηκῶν, οἱ ἐκ βαμβακοπυρίτιδος δίσκοι διατηροῦνται ἐν ὑγρᾷ καταστάσει. Αἱ θῆκαι συντηροῦνται ἐντὸς δεξαμενῆς καὶ δὲν ἐκβάλλονται ἢ ὅπως εἰσαχθῶσιν ἐν τῷ βλήματι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γεμίσεως.

Ἐν Γαλλίᾳ παρὰ τοῦ πυροβολικοῦ εὐρέθη ἡ μελινίτις.

Ἡ μελινίτις εἶναι ἐκρηκτικὴ οὐσία μετὰ γνωστοτάτης βάσεως, τοῦ πικρικοῦ ὀξέος καὶ τοῦ κολλοδίου. Εἶναι ἐκρηκτικὴ οὐσία τριπλασίας ἐνεργητικότητος ἢ ἡ πυρίτις, ἔχουσα ὅμως τὸ μειονέκτημα νὰ ἦ ἀρκούντως πολυδάπανος. Ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου κατέχει ἰδιαίτερας ἰδιότητας εὐσταθείας, ὀφειλομένης εἰς τὸν τρόπον τῆς παρασκευασεώς της. Ἐπετεύχθη ὅτι ἐπεδιώκετο: πυρίτις ἀκινδύνου χειρισμοῦ—καὶ πράγματι εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ τόσον θόρυβον ἐπενεγκούσα ἀνακάλυψις. Κατέχομεν ὕλην ἀρκούντως ἰσχυράν ὅπως παραγάγῃ μέγιστα καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἦν ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ χειρισθῶμεν ἄνευ κινδύνου τινός.

Ἡ μελινίτις μένει ἀφλεκτος ἐκ τῆς προστριβῆς, ἢ τῆς κρούσεως, εἶναι ὡς ἀδρανὴς ὕλη. Δυνάμεθα νὰ τὴν χύσωμεν ἐντὸς τῶν ὀβίδων, νὰ τὴν μεταγγίσωμεν ὡς ἄμμον ἢ ὡς ἄνθη θείου. Εἶναι τοῦτο σπουδαῖον. Ἐχει δὲ τὴν ὀψιν κιτρίνης κόνεως ἀναμιγνησκούσης ἀρκούντως τὸ τοῦ μέλιτος χρῶμα. Μεταχειρίζονται δὲ τὴν μελινίτιδα ὡς τὴν μετὰ παραφίνης βαμβακοπυρίτιδα. Εἰσάγεται αὕτη ἐν τῇ ὀβίδι διὰ τοῦ πυθμενίου, ὅπερ ἐκκοχλιοῦται· πυρεκκροτεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἐκκροτέως ἐφωδιασμένου καὶ αὐτοῦ δι' ἐνός πυρανάπτου. Κατωρθώθη δὲ δι' εὐφυοῦς συστήματος νὰ ἐπέρχηται ἡ διάρρηξις τοῦ βλήματος ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν εἰσέρχεται ἐν τοῖς πρὸς ἀνατροπὴν ὀχυρώμασι.

Τὰ μετὰ διαρρηκτικοῦ γεμίσεως κοῖλα βλήματα παράγουσιν ἀποτελέσματα διαρρήξεως ἀληθῶς τρομακτικὰ, γνωστὰ ὄντα καλῶς ἐν τε τῇ Γερμανίᾳ καὶ τῇ Γαλλίᾳ. Τὰ πειρά-